

Desuden bør Skibsføreren besørge Lodsfartøjet til Lodsstationen eller betale Godtgjørelse efter Overenskomst.

De her givne Bestemmelser ere ligeledes anvendelige, naar Lodsningen betales efter Overenskomst, medmindre Andet er aftalt mellem Parterne.

Paa fremmede Steder bør vedkommende Konsul føge at hjælpe de derhen førte Lods og Folk til deres Ret.

§ 37.

Naar der fra et Skib gjøres Signal efter Lods, men Skibsføreren, efter at Lodsen er gaaet Skibet inøde eller har indfundet sig ved samme, ikke vil gjøre Brug af ham, skal Skibsføreren betale den udkalbte Lods dobbelt saa meget, som Lodsens Landsetningspenge i det vedkommende Reglement ere bestemte til.

Kommer Lodsen først til Skibet, efter at det er anfret og Lods signalet nedtaget, tilkommer der ham ikke nogen Betaling.

Naar Skibet ligger ved Land, og Lodsen efter Bestilling har indfundet sig ved samme for at udloade det, men Skibsføreren ei vil gjøre Brug af ham, tilkommer der Lodsieret den i dets Xart herfor fastsatte Betaling.

§ 38.

Hvis et Skib under Udlodsningen formedelst Windens Forandring bliver nødsaget til at føge tilbage til den Havn eller Ankerplads, hvorfra det er udgaaet, tilkommer der Lodsen kun Betaling for Udlodsningen, men ikke for Tilbagelodsningen.

Finder Lodsen det under Lodsningen nødvendigt midlertidig at føge Havn eller anfre, erlægges ingen Tillægsbetaling for den derved forsvæde Lodsning.

Har Lodsen derimod med Skibsførerens Samtykke forladt Skibet, og Føreren formedelst Windens Forandring eller af andre Aarsager vil føge Ankerplads eller Havn, og han desaarfag gjør Signal efter Lods, da skal denne, om det endog er den samme Lods, for Indlodsningen have fuld Betaling.

§ 39.

Høiere Lodsbetaling end den i Xarten fastsatte maa en Lods ei fordre eller modtage, undtagen i Tilfælde af Isgang, Storm eller saa haardt Veir, at Lodsen eller Lodserne maa sætte sig selv i Fare eller bruge mere end almindeligt Mandssab, eller Skibet er i synkefærdig Ellstand eller paa Grund af Tab af Anker eller Beskadigelse paa Skib og Gods er stedt i Fare for Farlis; thi da skal det være Lodsen eller Lodserne tilladt at tinge med Skibsføreren om Betalingen, men kunne de ikke blive enige om denne, skal Lodsen desvagtet af yderst Evne føge at bringe Skibet i Sitterhed, og naar saadant er sket, da strax af Retten forlange udnevn 2 kyndige og uvillige Mænd, som skulle undersøge Sagen og stjønne, hvad Skibsføreren bør betale for Lodsningen. Er nogen af Parterne misfornøjet med det afgivne Skjøn, afgjøres Sagen ved Rettergang.

Lavere Lodspenge end de i Xarten fastsatte maa Lodsen ei modtage.

§ 40.

Lodsens Ret til Lodsbetaling bortfalder, naar der under Lodsningen tilfsies Skibet Skade ved Paaseiling, Grundstøden m. m., medmindre Lodsen godt gjør Ellstedeværelsen af hærlige Omstændigheder, der undfylde ham.